

ความซื่อสัตย์เริ่มที่ครอบครัว

นำเสนอเมื่อ : 9 ธ.ค. 2552

ข้าพเจ้าเคยได้ยินบทเพลง ๑ หนึ่งใน ที่คุณพ่อท่านเคยร้องขึ้นมาเปรย ๆ ในยามที่ท่านครุ่นคิด ว่า “ ความซื่อสัตย์ เป็นสมบัติของผู้ดี ลองดูซีทุกคนก็มีหัวใจ เกิดเป็นคนถ้าหากไม่เกรงใจใคร คนนั้นไซ้ไรคุณธรรมประจำใจ” โดยคุณพ่อบอกว่าท่านชอบมาก คุณครูเคยสอนให้ร้องในสมัยที่ท่านเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา ท่านจำได้تماจนทุกวันนี้ ท่านบอกว่าคุณจำไว้เพื่อสอนลูกหลานของท่านให้เป็นคนดี

ความซื่อสัตย์คืออะไร

คำว่าซื่อสัตย์ มีความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2526 ว่า

“ซื่อตรงและจริงใจ หรือ ไม่คิดคดทรยศ หรือ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง”

ครอบครัวต้องทำอะไร

หน้าที่หรือความรับผิดชอบของครอบครัว ที่จะต้องร่วมกันสร้างความซื่อสัตย์ให้เกิด เป็นรูปธรรมขึ้นคือการสร้างจิตสำนึกขึ้นในตัวของคุณคนในครอบครัว โดยเริ่มที่ตนเองก่อน โดยการกำหนดเป็นคนซื่อสัตย์ต้นแบบ ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องกำหนดเป็นต้นแบบหรือเป็นแม่พิมพ์ แห่งความซื่อสัตย์ต่อภรรยา ต้นแบบแม่พิมพ์ของลูก ๆ ในขณะเดียวกัน ผู้คนในครอบครัวต้องร่วมกันแสดงพลังแห่งการสนองตอบ บนพื้นฐานแห่งจิตสำนึกขึ้นมา

นั่นคือการแสดงออกบนวิถีแห่งความซื่อสัตย์ต่อกันในทุกกรณี จริงใจต่อพฤติกรรมที่แสดงออกต่อกัน บนพื้นฐานแห่งการรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ในเมื่อแต่ละครอบครัวสร้างจิตสำนึกของความซื่อสัตย์ให้เกิดขึ้นในจิตใจที่บริสุทธิ์แล้ว จิตสำนึกแห่งความซื่อสัตย์ย่อมทยอยออกไปสู่สังคมที่กว้างใหญ่ได้โดยมิต้องสงสัย เพราะจิตสำนึกนั้นได้ฝังลึกลงไปจิตใจของผู้คนในแต่ละครอบครัวแล้ว

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขออนุญาตนำเอาบทกลอนสอนใจอีกบทหนึ่ง ซึ่งท่านอาจารย์ บัวกันต์ วิลามาศ

ศิลปินดีเด่น สาขาวรรณศิลป์ ของสภาวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ได้ประพันธ์ไว้ว่า

ซื่อสัตย์คือสัตย์ซื่อ

ต้องยึดถือเป็นต้นหน

ซื่อสัตย์เกิดที่ตน

ในทุกคนจึงต้องมี

ชื่อเสียงเริ่มที่บ้าน
รวมประสานเพื่อศักดิ์ศรี
ชื่อเสียงคือความดี
บ้านเมืองนี้จะร่มเย็น

ชื่อเสียงจะเกิดก่อ
ผลแตกหน่อมาให้เห็น
ชื่อเสียงทำให้เป็น
อย่าทำเล่นจะเสียงาน

ชื่อเสียงเกิดพี่น้อง
ไทยทั้งผองร่วมประสาน
ชื่อเสียงเริ่มที่บ้าน
แผ่กิ่งก้านสร้างสังคม.